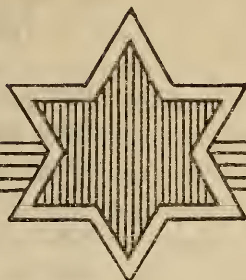
SKANDINAVIENS STJERNE

DEN 13 Maj 1945.

MODERS DAG.

INDHOLD:

MAJ 1945	94. AARGANG	NUMMER 5

Moders Dag.

Hvem har vaaget ved dit Leje,
ledet dine første Skridt?
Hvem har hemmet dine Længsler
naar din Tanke fløj for vidt?
Hvem har givet dig de Kærtegn,
som du aldrig glemme kan,
og blæst den Livsaande ind i Hjertet,
som oplyser din Forstand.

Din Moder!

Det er Moders Dag i Dag
og i Dag du Moder ærer.
Husk dog paa, at hver en Dag
du en Skyld i Hjertet bærer.
Skødet paa din Tro, dit Liv
ejes stadig af din Moder,
derfor lyder Budet: »Giv,
tilbage alt du skylder.

Er du een iblandt de mange,
der kun har en Plet tilbage
med lidt Grus, lidt Jord,
en Sten i Dødens Have, med et Navn.
Stem din Sjælestreng med hendes Sange.
Minderne kan ingen tage.
Ingen sletter Moders Spor.
Gud kun letter helt dit Savn.

Det er Moders Dag i Dag.

Thomas A. Thomsen.

FLY UD FRA HENDE - -

Forfatteren til denne Artikel, Ældste Arne P. Hauan, er Præsident i Trondhjem Distrikt.

Artiklen berører ogsaa aktuelle Emner hos os og burde læses med Omhu.

Lad os rette os efter de i Artiklen givne Instruktioner.

Hvad der bevæger mig til at skrive disse Linier, er, at af og til, naar jeg læser i »Lys over Norge« om Søskende, som er døde, saa staar der, at Begravelsen foretoges af det og det Samfund. Jeg studser ved at læse noget saadant. Sidste Dages Helliges jordiske Levninger skulde stedes til Hvile under ubemyndigede Ordets Forkynderes Administration? For mig er den Tanke ufattelig, at jeg ikke skulde staa med begge Ben i den Kirke, som jeg mener har den fulde Sandhed og Rettighed til først at velsigne det lille Barn, til at døbe det Menneske, som fatter Tro paa Jesu Kristi Evangelium. Skulde det da ikke ogsaa være naturligt, at denne Kirkes Tjenere skulde jorde mit Legeme? Personligt vil jeg sige, at Mormonbegravelser, jeg har overværet, har været præget af den dybeste Respekt for Døden og for de afdøde, og de af vore Venner, som har været til Stede, har sagt, at disse Begravelser var nogle af de mest højtidelige, de har overværet.

Er det Præstedragten og det følgende Ritual, som er saa meget bedre end den ringe Mormonpræsts Udøvelse? Er det Frygten for at fortælle andre Mennesker, at afdøde var en Sidste Dages Hellig? Frelseren siger: »Den, som skammer sig over mig og mit Evangelium, vil jeg skamme mig over paa den yderste Dag.«

Den Dag, da Daaben forestod, hvad var det da, der drev os til denne Handling? Var det ikke dette, at vi fik Vished om, at denne Kirke var den eneste, som havde Myndighed til at indlemme i Guds Rige, den eneste Kirke, som havde den fulde Sandhed? Var det ikke Josephs Vidnesbyrd om, at alle var veget bort fra Sandhedens Vej, at de var forkerte, og at de dyrkede Menneskebud? — Jo, sikkert. Men det synes, som om Vidnesbyrdet ikke har slaaet Rød-

der dybt nok. Hvad er det vigtigste, at leve et harmonisk Liv og dø med en god Samvittighed, eller at staa i et tilbageholdende Forhold til Mormonismen og i Dødens Stund fæste Lid til det, som vi tog Afstand fra, da vi begravedes med Jesus til Døden i Daaben?

Herren har i de sidste Dage befalet gennem sin Tjener; (Vi læser i Pagtens Bog 133: 14) »Gaa ud fra Babylon, ja, ud fra Ugudelighedens Midte, som er det aandelige Babylon.« Tydelige Ord, ikke sandt? Et andet Sted siger Herren: »Gaa ud fra hende, I mit Folk, saa I ikke bliver delagtige i hendes Synder og rammes af hendes Plager.«

HAR DE ORDNET DERES MEDLEMSSKAB?

Søskende, I, som endnu ikke har ordnet jeres Medlemsskab til Kirken i saa Henseende, gør det straks. Kirken ønsker ikke at trættes med vore kristne Venner om jeres jordiske Levninger. Hvorfor ikke paa Forhaand sørge for, at naar Legemet stedes til den sidste Hvile, at det saa bliver under Præstedømmets Beskyttelse. Det er af stor Vigtighed, at dette bliver udført, lige saa vigtigt, som det er for de af vore kære afdøde, som ikke har Kundskab om Evangeliet, at faa udført Tempelordinancer for deres Frelse. Dette skulde være alle Sidste Dages Helliges Ønske, ligesom det var Abrahams Ønske at blive begravet blandt sine Fædre.

Det kan være, at mine Tanker vil vække Anstød hos nogle af Medlemmerne, men det er min Hensigt at fremme Guds Værk, at de Hellige maa være hundrede Procent Hellige ogsaa paa dette Omraade.

SORT-BØRS-HANDEL.

Jeg har ogsaa Lyst til at komme ind paa et andet aktuelt Spørgsmaal. Jeg tror, at »Lys over Norge«s Spalter er den rette Plads til at naa de flest mulige af Hellige med det, som ligger mig paa Hjertet. Det, som jeg her vil pege paa, burde ikke være saa vanskeligt for Medlemmerne at forstaa, at den Slags ikke er Herren velbehageligt. Det er angaaende Tobaks- og Spiritusrationerne. Jeg haaber ikke, at nogen af de Hellige benytter sig af disse paa nogen Maade. Vi med vor Tro kan ikke befinde os vel, hvis vi paa den Maade vil lade Djævelen kontrollere vore Liv ved, at vi

overtræder en af Guds store Love, synlig baade for Gud og Mennesker. Vi kommer frem med en dristig Erklæring, dristigere end noget andet Samfund, idet vi paastaar at være ledet af en Herrens Profet. Vi paastaar, at alle andre staar udenfor Pagten, indtil de er villige til at vandre paa Lydighedens Sti. Vi ved, at Afholdslogerne er meget strenge overfor deres Medlemmer angaaende dette Punkt, og de ser det dog ikke ud fra et guddommeligt Synspunkt. Mange vil maaske tænke: »Vi nyder ikke disse Ting selv, og saa kan det ikke være saa galt.« — Jo, det er at gøre ondt værre. For det første sætter man sig paa et meget lav Trin ved at løse disse Kort, og skulde man saa sælge til andre, til anderledes troende, en Flaske, som man maaske har givet, lad os sige 8-10 Kr. for, for 100 Kr.? Er det ikke et gement Træk at benytte sig af sine Medmenneskers Afhængighed af denne Stimulans? For en Sidste Dages Hellig vilde dette være en direkte Synd. Nu, det sælges maaske til en, som absolut maa have Brændevin eller Tobak, ja, som maaske bruger sin sidste Øre eller endog laaner Penge for at kunne faa dette skadelige Giftstof. Han har maaske Hustru og Børn, og naar saa Beruselsen indtræffer, maa disse undgælde for Alkoholens Virkninger. Forsøg saa at bringe et Skrift til denne Familie, et Skrift, der omhandler Visdomsordet. Maaske Hustruen fatter Interesse for det, maaske hun kommer til et Møde, maaske der tændes en Haabets Flamme i hendes Hjerte — — indtil hun en Dag opdager, at det er et af Mormonkirkens Medlemmer, der hver Maaned skaffer hendes Mand Djævledrikken. Gaa saa igen med et Skrift, og hun vil staa som din Anklager baade for Gud og Mennesker.

FANTASI - ELLER KIRKENS LÆRE?

Har du tænkt over, at Pengebegær kan afføde saa megen Elendighed? Nu kan det maaske være, at nogle vil sige, at jeg er vel drastisk i min Fremstilling; men jeg er ikke bange for jeres Kritik. Lad mig læse fra Pagtens Bog 133, 5: »Gaa ud fra Babylon. Vær rene I, som bærer Herrens Kar.« Har ikke dette været gentaget ofte i disse Aar af Kirkens Præsidentskab, er vi ikke advaret mod de kommende Straffedomme, ser vi ikke daglig Fordærvelsens Magt og Vælde. Lucifer ler, han triumferer, naar han kan faa et af Her-

rens Børn til at lyde sin Røst. Det herlige Visdomsord er givet til vor timelige Frelse. Tilsendt som en Hilsen, ikke som en Befaling eller Tvang, men ved Aabenbaring og Visdomsord, som viser Guds Orden og Vilje angaaende de Helliges timelige Frelse i de sidste Dage. Givet som et Princip med Forjættelse, afpasset efter de *svagestes* Forfatning, ja, de aller svageste blandt alle de Hellige, som er, eller kan kaldes Hellige. Uden Kommentarer til dette tror jeg, alle de Hellige forstaar denne tydelige Tale. Og saa giver Herren en Vejledning om, hvordan de Hellige skal leve deres timelige Liv med Hensyn til Mad og Drikke, og han giver den Forjættelse, at alle de Hellige, som husker at holde og gøre efter disse Ord og vandrer i Lydighed efter Befalingerne, skal faa Lægedom for deres Navle og Vædske for deres Ben, og de skal finde Visdommens og Kundskabens Skatte, ja, skjulte Skatte, de skal løbe og ikke blive trætte, og de skal gaa og ikke blive matte. Klimakset kommer saa udtrykt i denne Forjættelse: »Og jeg, Herren, giver dem den Forjættelse, at Dødens Engel skal gaa dem forbi.«

VISDOMSORDET.

Saa vidt jeg ved, bliver der lagt større Vægt paa Visdomsordet i Dag end nogensinde tidligere. Opfyldelsen af disse Bud er absolut nødvendig for os for at opnaa en timelig Frelse, for at vi skal være beskyttet, naar Pesten gaar over Jorden. Skulde da ikke Kærligheden til Gud strække sig længere end til bare at omfatte os selv, — skulde vi ikke med al vor Kraft og Evne lære vore Medmennesker at pleje deres Legeme?

Visdomsordet er guddommeligt, en Guds Befaling. Hør, hvad Pagtens Bog siger: (59: 21) »Og ved intet fortørner Menneskene Gud mere end derved, at de ikke anerkender Hans Haand i alle Ting, og ikke adlyder Hans Befalinger, og mod ingen er Hans Vrede mere optændt end mod disse.«

Lad os ikke søge at finde en Undskyldning for det, jeg her har peget paa. Lad os være ærlige overfor os selv. Herren glemmer ingen, selv ikke Spurven paa Gaden, og er ikke Mennesket langt mere end den? Det, som vi i Dag savner af timelige Goder, savner Millioner af Mennesker over hele Jorden, — er ikke en god Samvittighed med Gud mere værd end Mad og Drikke, end Velvære og Luksus?

»Betal din Tiende og bliv velsignet«

af Patriark James H. Wallis.

Tiendebetaling udvikler Tro hos dem, som oprigtigt ønsker at holde Herrens Bud, thi der er ingen sikrere Maade, hvorpaa Han prøver sine Børn, end ved at bede dem om at skille sig af med deres Midler. Man vil erindre, at Frelseren anvendte denne Prøve til den rige unge Mand, som kom til ham og spurgte, hvad han skulde gøre for at erholde evigt Liv. Frelseren svarede ham med disse Ord: »Hold Budene«. Den unge Mand ønskede at vide, hvilket af Budene, Herren henviste til. Da Mesteren fortalte ham det, sagde den unge Mand: »Alt dette har jeg holdt fra min Ungdom af. Hvad fattes mig nu?« Jesus svarede: »Dersom du vil være fuldkommen, gaa og sælg alt, hvad du ejer, og giv det til de fattige, og du skal have Skatte i Himmelen; og kom saa og følg mig.« Men da den unge Mand hørte dette, gik han bedrøvet bort, thi han var meget rig.

Nu beder Herren ikke sine Børn om at bringe saadanne Ofre, men Han forlanger, at de skal give en Tiendedel af deres Indtægter til Ham, og intet Medlem i Kirken, der ønsker Hans Velsignelser, kan have Raad til at gøre, som denne unge Mand gjorde. Der er ingen af Evangeliets Krav, der er strenge at efterleve, dersom man har Tro paa Herren. Hør Ham, naar Han siger: »Tag mit Aag paa jer og lær af mig; — — thi min Byrde er let.«

Ret de bøjede Nakker, vend det sløve Blik opad, opløft Røsten mod Usandhed og Uretfærdighed, se op mod Frihedens Banner, I lever under Frihedens fuldkomne Lov, og faar Kristus frigjort jer, da er I virkelig fri.

Hellige, lad Herren binde os sammen til et enigt, stærkt Pagtens Folk. Sky mørke Magter, søg ind under Lysets Straaleglans, foran ligger alt det, som vi længes og sukker efter, Fredsriget, Tusindaarets Fred og til Slut Kronen for Trofasthed, for Lydighed, *celestial Herlighed.*

Saa sender jeg alle en kærlig Hilsen.

Arne P. Hauan.

BETINGELSEN FOR AT OPNAA VELSIGNELSER.

Vi kan ikke erholde nogen Velsignelse uden ved Opfyldelse af den Lov, hvorpaa denne Velsignelse er betinget. Denne evige Sandhed blev forkyndt af Herren gennem Hans Profet Joseph Smith, da han sagde: »Der blev en Lov uigenkaldelig fastsat i Himlen, førend denne Jords Grundvold blev lagt, i Følge hvilken alle Velsignelser er forjættede. Og naar vi erholder nogen som helst Velsignelse fra Gud, saa er det ved Lydighed til denne Lov, i Følge hvilken Velsignelsen er forjættet.« (Pagtens Bog 130: 20-21.) »Jeg, Herren, er under Løfte, dersom I gør, hvad jeg siger; men naar I ikke gør, hvad jeg siger, har I ingen Forjættelse.« (Pagtens Bog 82: 10.) »Hvo er jeg, siger Herren, der har forjættet og ikke opfyldt Forjættelsen? Jeg befaler, og Mennesket adlyder ikke, jeg genkalder, og de erholder ikke Velsignelsen. Da siger de i deres Hjerter: Dette er ikke Herrens Gerning; thi Hans Forjættelser bliver ikke opfyldte. Men ve saadanne, thi deres Løn venter dem nedenfra og ikke ovenfra.« (Pagtens Bog 58: 31-33).

Herren har erklæret, at paa denne Dommens Dag skal den, der har betalt Tiende, »ikke blive brændt ved Hans Tilkommelse«, og »*de skal iagttage denne Lov, eller de skal ikke blive fundet værdige til at være iblandt Hans Hellige.*« Da Herren talte til Israel gennem Profeten Malakias, anklagede Han dem for Utroskab og kaldte dem Røvere, fordi de ikke betalte deres Tiende. Bagefter tilskyndede Han dem til at adlyde denne Lov og lovede dem, at dersom de vilde opfylde dens Krav, vilde Han udgyde en saadan Velsignelse over dem, at der ikke vilde være Rum for den. Saa længe som Folket trofast holdt denne Lov, havde de Fremgang; men da de undlod at gøre det, blev Landet ikke længere helliget til Fordel for dem. Ezekias (II. Krøn. 31: 5-10), og Nehemias (Nehemias 13: 10-13) revsede Folket for deres Forsømmelighed i denne Henseende og paamindede dem om den Dom, der ventede dem. Overholdelsen af Tiendeloven blev en af de Ting, som adskilte dem, der tilbad Jehova, fra alle andre Folk.

HVORFOR BETALER VI TIENDE?

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har overholdt

Tiendeloven fra dens Histories første Dage, ikke fordi den var virksom i det fordums Israel, ikke fordi den var en Lov og Skik blandt Jøderne paa Kristi Tid, men fordi den med Myndighed og gennem ny Aabenbaring atter er blevet oprettet i Kirken. I 1838 gav Herren et System for Overholdelsen af denne Lov, som Folket frivilligt havde anerkendt, og definerede Tienden som en Tiendedel af ens individuelle Besiddelse. »Og dette«, sagde han, »skal være Begyndelsen til mit Folks Tiendeydelse. Og derefter skal de, som saaledes have ydet deres Tiende, betale en Tiendedel af alle deres aarlige Indkomster; og denne Lov skal bestaa for dem evindelig, for mit hellige Præstedømme, siger Herren.« Pagtens Bog 119: 3-4.

Alle burde være ærlige overfor Herren. Ingen burde søge at undskylde eller retfærdiggøre sig med den Begrundelse, at de er for fattige. Denne Ide er bedragerisk og viser en Mangel paa Tro paa Guds Evne eller Villighed til at opfylde sine Løfter. Herren forlanger ikke mere af sine Børn, end de er i Stand til at opfylde. Denne Hans Forjættelse kan vi stole trygt og fast paa: »Jeg vil storligen forøge dine Midler; jeg vil velsigne dit Brød og dit Vand, og jeg vil borttage Sygdom fra din Midte.«

Aaret efter, at Pionererne var kommet til den store Saltsødal, da de var i stor Fattigdom, bragte en af Brødrene en Sæk Korn som Tiende til Herrens Forraadshus. Den, der modtog Tienden, vidste, hvor stor denne Mands Fattigdom var. Han omtalte dette og mindede ham om, at han kun havde meget lidt Korn hjemme. »Ja,« svarede vedkommende Broder med stor Alvor, »*jeg ved, at Tiderne er umaadelig haarde og strenge, og jeg er bange for, at dersom jeg ikke betalte min Tiende, saa vilde jeg sulte ihjel.*«

»DET ER SYND, AT DE SKAL BETALE TIENDE!«

Præsident Joseph Smith fortæller en anden Tildragelse fra sin tidlige Barndom, da hans Moder, der var Enke, bragte Kartofler som Tiende til Biskoppens Kontor. En af Kontoristerne sagde til hende: »Enkefru Smith, det er Synd, at De skal betale Tiende,« og benævnte hende for at være alt andet end klog og vis. Hun vendte sig imidlertid mod ham og sagde: »De burde skamme Dem. Vil De forhindre

De tolv Nephiters Myndighed

—af Ældste Charles W. Penrose.—

Der synes at herske nogen Tvivl blandt nogle af vore Brødre angaaende de tolv Disciples Embede, som bliver nævnt i Mormons Bog, og som var blevet udvalgt af Jesus Kristus, da han besøgte Nephiterne efter sin Opstandelse. De ønsker at vide, om disse Herrens Tjenere var Apostle? Det er ikke af særlig stor Betydning for os at vide nøjagtig, hvilken Embedstitel de havde, hvis vi kun forstaar, hvad de var beskikket til at udføre i den Kirke, som Frelseren havde oprettet paa det vestlige Fastland. Dette kan vi læse i III. Nephi 12: 1; 15: 11-24; 18: 1-37; 39: 4-36.

Ved at gennemlæse disse Skriftsteder vil det ses, at der blev givet disse tolv Disciple lignende Myndighed som de tolv Apostle, som Frelseren udvalgte til at virke i Kirken og prædike Evangeliet paa den østlige Halvkugle. De var udstyret med Myndighed til at administrere Evangeliets Ordinancer, og de stod som Ledere for den Organisation, som var kendt som »Kristi Kirke«. De var iklædt den Helligaand, og Guds Engle betjente dem. Medens det nephitiske Folk fulgte deres Eksempel og Advarsler, blev de meget velsignet af Herren. Men da de tolv Disciple blev taget fra deres Midte, begyndte de at afvige fra Herrens Veje, der kom Splittelse iblandt dem, og de gik deres Undergang i Møde.

---

mig i at erholde en Velsignelse? Hvis jeg ikke betalte min Tiende, kunde jeg vente, at Herren vilde tilbageholde sine Velsignelser fra mig. Jeg betaler min Tiende, ikke blot fordi det er en af Herrens Love, men ogsaa fordi jeg forventer at blive velsignet derfor.«

Den Opfattelse, at vi ikke har Raad til at holde Guds Befalinger, bør vige for den Tanke, at vi ikke har Raad til at forsømme det. Det højeste og ædleste Motiv, vi kan have for at adlyde Guds Lov, er, at han har befalet os det. De, som ærligt vil betale deres Tiende, vil med Glæde udføre enhver anden Pligt, som Evangeliet paalægger os, og de vil vokse i aandelig Rigdom.

Angaaende yderligere Oplysninger om de tolv Disciples Myndighed, som Kristus havde udvalgt til at lede sin Kirke blandt Nephiterne henvises til Moroni 2: 3-6. Det vil ses, at under deres Administration udførtes der Daab, Meddelelse af den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse. Uddeling af den hellige Nadver, Ordination af Ældster, Præster, Lærere og Diakoner, de ledede Kirken, dømte Overtrædere og udførte andre Pligter nøjagtigt paa samme Maade som de Tolv i Jerusalem. Alt dette viser os, at Kirken i Amerika var Kristi Kirke i samme Grad som Kirken i Asien, og at medens de tolv førstnævnte blev kaldt »Disciple« og de sidstnævnte »Apostle« saavel som »Disciple«, havde de dog lignende Autoritet, Magt og Myndighed og kan derfor anses for at holde det apostolske Embede. De var øjensynligt i Besiddelse af det melkisedekske Præstedømme og forrettede deri under Sanktion, Ordination og Befaling af ham, som er den store Højpræst for denne Orden, og for hvem den sande Kirke er opbygget, hvor den end findes paa Jorden.

TRE GANGE TOLV DISCIPLE SAMTIDIG?

Der kan i det hele taget kun herske ringe Tvivl om, at Frelseren efter at have oprettet sin Kirke blandt Nephiterne, gjorde det samme, da han besøgte »de andre Faar«, almindeligvis kaldt »de tabte Stammer«, om hvem han talte til Nephiterne, og som han erklærede, han vilde besøge, vise sig for, og tælle dem blandt dem, som blev kaldt hans »Faar«, baade paa det østlige og det vestlige Fastland. (Se III. Nephi 15 og 16.) Efter al Sandsynlighed blev der udvalgt tolv andre »Disciple« af Frelseren blandt disse Stammer, der var adskilte fra Israels Hus, ja, var blevet tabt for deres Slægt. Han vilde da have tre forskellige Organisationer af samme Slags paa Jorden, men de vilde alle være af »een Fold«, med »een Hyrde«, for Kristi Kirke er een, ligegyldigt, hvor mange Grene, der kan være af den, hvor viden om de kan være spredte, hvilket Sprog, de taler, eller hvilke jordiske Forhold, der omgiver dem. De vil have een Herre, een Tro og een Daab, een guddommelig Myndighed eller Præstedømmet med dets forskellige Embeder og Kald, alt gennemsyret af samme Aand. Kirken i Jerusalem og Kirken i Korint, i Galatien, i Efesus, i Laodikæa og i Rom, ja, over-

alt, var den samme. Saaledes var Kirken oprettet blandt Nephiterne og blandt de ti Stammer organiseret af den levende Guds Søn, Dele af hans ene Legeme.

Det er sandt, at de Tolv, Frelseren udvalgte til at administrere i Vest, altid bliver betegnet som Disciple, medens de tolv Disciple i Øst altid bliver kaldt Apostle. Dog var deres Gerning ens, deres Arbejde tilsvarende, den samme Magt paahvilede dem, de samme Tegn fulgte deres Administration. De satte andre ind i Embeder, og medens kun een af de Tolv i Jerusalem blev levendegjort for at forblive som et levende Vidne for Herren, blev tre af de tolv Nephiter forvandlet i lignende Hensigt. (Se III. Nephi 26: 18-20; 28: 12-32).

Der er en Forskel mellem de tolv Apostle i Jerusalem og de tolv Disciple blandt Nephiterne, d. v. s. ved den store Dom vil de tolv Apostle, udvalgte af Frelseren under hans jordiske Administration, dømme de tolv Disciple, valgt af ham efter hans Opstandelse og Himmelfart; men det er sandsynligt, at de sidstnævnte vil besidde lignende Myndighed som de førstnævnte, hvilket fremgaar af den Kendsgerning, at de vil sidde og dømme Folket, som tilhører Josephs Sæd paa det vestlige Fastland. (I. Nephi 12: 7-10; III. Nephi 27: 27.)

KUN EET MELKISEDEKS PRÆSTEDØMME!

Vi har berørt dette Emne, for at der ikke skal være nogen Meningsforskel blandt Brødrene angaaende det, for det er ønskværdigt, at alle Herrens Tjenere skal se med samme Øjne og have fælles Forstaaelse endogsaa i smaa Ting. Og vi har iagttaget, at naar der er nogen Meningsforskel blandt dem, er det angaaende smaa Ting, der ikke er af nogen væsentlig Betydning, som det fremgaar af nærværende Eksempel. Det er lige meget, hvilke Titler, Menneskene giver dem, der besidder guddommelig Myndighed. Apostle, Patriarker, Højpræster, Halvfjerds er alle Ældster i Kirken saavel som dem, der særligt kaldes ved dette Navn. De indtager forskellige Embeder i det samme Præstedømme, men det er ikke nødvendigt at kalde dem Apostel det og det, eller Højpræst eller Halvfjerds det og det. Ældste er nok, hvis man ønsker at sætte en Titel til en Mands Navn, og naar dette Præstedømmes Myndighed udøves som dikteret af

Herren, vil det, som bliver beseglet eller løst paa Jorden, blive beseglet eller løst i Himlen, ligegyldigt hvilket særligt Kald i Præstedømmet, den Mand besidder, som udfører Ordinancen.

Det er rigtigt, at der findes særlige Pligter paahvilende dem, der indtager disse forskellige Embeder i Kristi Kirke, Embeder, som er nødvendige, og som giver deres Indehavere Magt til at udføre dem ifølge Guds Aabenbaringer og under den Helligaands Inspiration. Men der burde ikke være nogen Spørgsmaal angaaende høj eller lav, større eller mindre, naar Kirkens Ordinancer administreres, for det er den guddommelige Myndighed, som sanktionerer dem alle, og uden den vilde det være nytteløst, lige meget hvor stor Titlen kan være, der er givet den Person, som udførte Daaben, Haandspaalæggelsen, Salvelsen, Velsignelsen af Børn o. s. v.

Dette skulde forstaas af Ældsterne og de Hellige overalt. Det er ikke Manden eller Titlen, som giver Myndighed til den hellige Administration, men det hellige Præstedømmes Autoritet, der nu er gengivet til Jorden i dets Fylde i de sidste Dage.

FOR LEDERE.

Om at vælge Funktionærer.

Hvilke Hensyn bør tages, naar man staar over for at skulle vælge Funktionærer? Og i hvor høj Grad er det nødvendigt at iagttage disse Hensyn?

Mange Forhold spiller naturligvis ind, og kan gøre alle Regler illusoriske, og man maa derfor være klar over, at man mange Gange maa handle individuelt og efter Konduite. Men i Almindelighed kan følgende Regler vist være gyldige:

1. Undersøg først, hvilke Krav den paagældende Stilling kræver af sin Indebærer.
2. Overvej, om den paatænkte er i Stand til at opfylde disse Krav.
3. Konstater, om han eller hun opfylder de Krav, som Kirken stiller til enhver Funktionær (Betaling af Tiende, Fasteoffer, Efterlevelse af Visdoms-Ordet osv.).
4. Er han eller hun iforvejen velforsynet med Embeder, prøv da, om der ikke skulde kunne findes en anden, ligesaa kvalificeret.
5. Er der ikke en af de unge eller »ny« i Kirken, som evt. kan prøves i den paagældende Stilling?
6. Faa Grensforstanderskabets Tilladelse til at benytte vedkommende i den paagældende Stilling, *før* De spørger ham eller hende selv.

Felix W.

LANDET RUNDT.

Esbjerg: Søndag den 1. April blev en Søn af Ældste Ejnar Nielsen og Hustru, Str. Käty Ilskov Nielsen, f. Kristensen, velsignet af Faderen og fik Navnet Karl Ove Ilskov Nielsen. Karl Ove blev født den 23. November 1944.

Samme Dag velsignedes en Søn af Ældste Gunnar Christensen og Hustru, Str. Poula Christensen, f. Vandborg af Faderen og fik Navnet Finn Vandborg Christensen. Finn blev født den 7. Marts 1945.

København: Søndag den 29. Marts viedes Alice Hanssen og Flemming Leth ved en smuk Højtidelighed i Kirken af Ældste William Ørum Pedersen.

København: Søndag den 1. April velsignedes en Datter af Carl Sørensen og Hustru Str. Jenny Sørensen f. Pedersen af Missionspræsident Orson B. West og fik Navnet Lea Mona Sørensen. Lea blev født i København den 18. December 1944.

Aalborg: Søndag den 18. Marts afholdt Kvindelig Hjælpeforening en Konference. Et Program med forbavsende gode Talere og Sange blev udført. Det var nyt at høre saa stor Begejstring fra de ca. 72, som var kommet til Stede, som man kunde efter dette Møde.

Langfredag havde Søndagsskolen inviteret alle Forældre, som havde Børn i Søndagsskolen til en Forældrefest. Ca. 20 var mødt op, og et fornøjeligt Program blev udført. Bagefter var der Servering af Vand og Kager. *M.H.B.*

Ny Hovedbestyrelse for Ungdomsforeningerne: Ældste Julius Andersen og hans Raadgivere og Str. Anny Breum og hendes Raadgivere, Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelser, er blevet hæderligt afløste fra deres Stillinger og i deres Sted er indsat Ældste Alvin Olsen, Aalborg, med Raadgiverne Henry Løjborg og Peter Stenberg Hansen og som Sekretær Arthur Nielsen, alle Aalborg, — og Str. Gerda Stenberg Hansen, Aalborg, med Raadgiverne Inger Bukke og Elisabeth Fristrup Andersen og som Sekretær Ellen Hyllen Sørensen, alle Aalborg.

Ny Grensforstander og Missionær: Ældste Elmer Mørch, Aalborg, der i flere Aar har virket som Grensforstander for Brønderslev Gren, er blevet hæderligt afløst fra denne Stilling, da han er blevet kaldt og beskikket til at virke som Missionær i Den danske Mission. I hans Sted er Ældste Alvin Olsen, Aalborg, beskikket som Grensforstander for Brønderslev Gren. Ældste Mørch er kaldt til at virke i Odense Gren.

Foraars-Konference afholdtes den 13., 15. og 16. Marts i Aalborg. Udførligt Referat følger i næste Nummer.

Aarhus: Den kvindelige Hjælpeforening afholdt et særskilt Møde Søndag den 18. Marts i Anledning af dens 103-aarige Fødselsdag. Der blev udført et godt og lødigt Program i Form af Prolog, Musik og Tale. To Søstre talte henholdsvis om Den kvindelige Hjælpeforenings Arbejde og om at give Agt paa Tidernes Tegn. — Der serveredes Forfriskninger efter Mødet, og Søskende skænkede frivilligt et pænt lille Beløb til Foreningens Formaal.

Søndag den 25. Marts var der et særskilt Program for Søndagsskolen bestaaende af et Dukketeater, der opførte Stykket »Rødhætte«. Det udførtes af Børnene.

Mandag den 2. April havde Grenen arrangeret en fornøjelig Sammenkomst. Dilettantforeningen af 1942 opførte Stykket »Soldaterløjer«. Før Skuespillet blev der givet forskellige lødige Sange af Grenens Kor.

Stykket gjorde stor Lykke,

og der sluttedes med en Dans. Til Stede ca. 150. *L.J.*

Esbjerg: Lørdag den 17. Marts afholdt Den kvindelige Hjælpeforening en Fødselsdagsfest for Søskende og Venner. *B.L.*

København: Ungdomsforeningerne afholdt Udflugt til Dyrehaven 2. Paaskedag den 2. April med ca. 20 Deltagere trods daarligt Vejr. Med en spændende Skattejagt som Hovedpunkt blev det en dejlig Tur. Ungdomsforeningerne har reorganiseret Spejderarbejdet, saaledes at København igen kan opvise en regulær Trop. Oscar Nielsen er indsat som dens Leder.

Den 6. April paa Kirkens 115 Aars Dag opførte Sangkoret et stort dramatisk Epos, skrevet af Ældste Julius Andersen efter en Idé af Grensforstanderskabet, og med mange af Kirkens kendte og skattede Sange indlagte for Solo, Trio, enkeltstemmigt og flerstemmigt Kor. En Fortællers vercificerede Beretning og Korets Optræden som Tale-Kor skabte tilsammen noget helt ud over det sædvanlige. Endnu en Sukces for Koret, som var i uafbrudt Aktivitet i de 5 Kvarter, Mødet varede. En Del af Æren herfor tilkommer Koncertsanger Max Freuler, som havde hjulpet Dirigenten, Edmund Kaiser, med Indstuderingen af Talekoret. Som Fortæller virkede Anny Breum. (Manuskriptet staar til Raadighed for Grene, som evt. kunde tænke sig at benytte det.)

Grensmøde afholdtes den 9. April med Indsættelse af en Række nye Funktionærer: Harry Petersen som Præsident for Genealogisk Forening, Alfred Ingemann Hansen som Præsident for Unge Mænds Forening, Solveig Als som Præsidentinde for Primary.

Søndag den 18. Marts højtideligholdt Den kvl. Hjælpeforening sin Fødselsdag ved at lede Gudstjenesten om Aftenen. To udmærkede Talere, Søstrene Anna Kragh og Eva Gregersen talte stærkt opmuntrende og appellerende og Foreningens Kvinde-Kor sang afvekslende med Grenens Kor, begge ledet af Søster Rebecca Schmidt. *J.S.*

Odense: I de to Maaneder, der er gaaet siden sidste Rapport, er der forefaldet en Del, der set med »Odenseøjne« i hvert Fald er af nogen Betydning.

Vi har først og fremmest haft den Glæde igen at have et Par af Herrens Tjenere iblandt os. Lørdag den 10. Marts ankom Ældsterne Alfred Hansen, København, og Alving Andersen, Odense, fra deres Missionsarbejde i Esbjerg for at virke hos os.

Det har været til stor Opmuntring for den faste Stok at mærke en Del af disse Mænds Aand, der udelukkende arbejder for Herrens Værks Fremme, forplante sig hos os.

Kvindelig Hjælpeforenings Fødselsdag blev fejret med et godt Program Søndag den 18. og Mandag den 19. Marts. Søndag Aften blev der holdt en Del gode Taler angaaende Foreningens Arbejde; Mandagen bød endvidere paa Sketch og Bazar samt Salg af Forfriskninger. Rent økonomisk blev Dagene et glimrende Manifest paa Søskendes Offervillighed, idet en Indsamling blandt Søskende indbragte Kr. 63,35 og Bazaren gav Kr. 77,30; Kr. 140,65 ialt er mange Penge, naar man tager Grenens Medlemmers Indtjeningsmuligheder i Betragtning.

Lørdag den 31. Marts afrejste Ældste Alfred Hansen til København og Tirsdag den 3. April ankom Missionens nye Missionær Ældste Elmer Mørch, Aalborg, hertil, og vi glæder os allerede ved at kunne høste Erfaringer af hans Kundskaber. *T.A.T.*

SØNDAGSSKOLEN

Juni 1945.

NADVERVERS

Igen vi staar ved Herrens Bord
med Jesus vor Forløser stor.
I Tro paa Hans Forsoningsdød
der ene frelser os fra Nød.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*

Profeten Joseph Smith sagde: »Guds Herlighed er Intelligens».

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*

Salomons Ordsprog 4. 4.: Og han lærte mig og sagde til mig: »Lad dit Hjerte holde fast ved mit Ord, bevar mine Bud, saa skal du leve«.

3. Søndag. *Junior Klassen*

Jakobs Brev 1. 13: Ingen sige, naar han fristes: »Jeg fristes af Gud«. Thi Gud kan ikke fristes af det onde, og selv frister han ingen.

4. Søndag. *Senior Klassen*

Jakobs Brev 1. 27: En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette, at besøge faderløse og Enker i deres Trængsel, at holde sig selv uplettet af Verden.

Hovedbestyrelsen sender sine hjerteligste Hilsener til alle Søndagsskolens Medarbejdere og Medlemmer, og vi opmuntrer alle til at læse Søndagsskolens Side og specielt at lære dette, der er beregnet for Dem, og Forældrene bedes være deres Børn behjælpelige med, at ogsaa de kan deres Del.

Thi da vil vi alle føle større Glæde i fuld Forvisning om, loyalt at arbejde for Fremgang for Søndagsskolen i Den danske Mission. Paa Hovedbestyrelsens Vegne

Carlos E. Andersen.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

»Cicero« Kbhvn. N.